

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 126 ad 150

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1765

VD18 15558428-001

Psalmus CXLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53443](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53443)

ψ. II. *Cadent in retiaculo ejus peccatores : singulariter sum ego, donec transeam.*

Hæc postrema admonitio doceet, hominem esse liberi arbitrii, & simul valde consolatur eos, qui timent Deum. *Cadent*, ait, in rete principis venatorum, qui est Diabolus, qui sunt, & esse volunt peccatores : ego autem solitarius ero, donec transeam omnes laqueos, & retia; de Mundo non ero, ut peregrinus esse cogar, donec transeam ad patriam, ubi nulla erunt pericula. Non satis est ad tempus declinare à moribus peccatorum; sed perseverandum est usque ad finem.

PSALMUS CXLI.

Titulus : *Intellectus David cum esset in spelunca, Oratio.*

Sensus tituli est : *in hoc Psalmo declaratur prudentia, & sapientia David, qui cum esset delitescens in speluncâ, sapienter cogitavit, unicum remedium in tantis malis esse orationem ad Deum. Fugerat nimirum David à Seule ad Regem Achis, & ab illo etiam malè habitus, contulit se in speluncam Odollam solus, ubi incidit in maximum*

maximum vitæ periculum, Vide 1. Reg. C. 22.

Argumentum est oratio ad Deum, quâ liberationem petit à periculo imminente. Psalmus altiori sensu refertur ad Christum filium David, cùm oraret in horto, vel in cruce desertus ab omnibus, & in mortis præsentissimæ periculo constitutus.

ψ. 1. Voce mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Dominum deprecatus sum.

ψ. 2. Effundo in conspectu ejus orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

Ponit argumentum Psalmi. Voce meâ tum internâ cordis, tum externâ oris ad Dominum clamavi, & deprecatus sum.

ψ. 2. Bis idem dicit. Porro effunditur oratio, cùm tota paulatim ex vase cordis producitur, ut ab aliquo videatur; quod fit, si tribulatio in oratione per partes ad aures audientis pronuntiatur. Illud, in conspectu ejus, significat orationem factam, ubi solus Deus videbat, in speluncâ, quasi in clauso cubiculo, ut Christus postea monuit esse orandum.

ψ. 3. In deficiendo ex me spiritum meum: & tu cognovisti semitas meas.

Ex-

Explicat, cur, & quando pronuntiaverit tribulationem suam coram Deo. Cùm, ait, ex me ferè discederet spiritus meus vitalis, cùm deficeret vita mea, & in viciniâ mortis essem. Hoc rectè applicatur Christo in horto, vel cruce oranti; item S. S. Martyribus pro fide agonizantibus. Oravi autem ad te, quia tu omnium optimè nôsti actiones, & studia mea, & nôsti, quàm sinè ullâ causâ hæc patiar.

ψ. 4. *In via hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi.*

Explicat insidias inimicorum. In viâ justitiæ, & mandatorum Dei, in quâ ambulabam, absconderunt &c. Sic Judæi ex ipsis bonis operibus Christi captabant occasionem eum accusandi. Notat hic S. Aug., non in ipsâ viâ Domini, sed juxta illam posse poni laqueos, ut dictum est Ps. 139. ψ. 6.; Unde sensus est: illi cum sint extra viam, & putent se esse in viâ, ponunt laqueos juxta viam, putantes se ponere in viâ: sed justus non declinans à viâ justitiæ nec ad dexteram, nec ad sinistram, laqueos omnes evadit.

ψ. 5.

ψ. 5. Considerabam ad dexteram, & videbam; & non erat, qui cognosceret me.

Explicat jam violentiam. Inimici enim, quibus insidiæ non profuerunt, convertunt se ad vim apertam. In illâ verò pressura considerabam ad opem amicorum, & videbam, num quis mihi socius, & amicus adesset, & nullus mihi notum se esse confiteri ausus est. Sic Christum Petrus negabat, reliqui fugerant, & stabant à longè.

ψ. 6. Periit fuga à me, & non est qui requirat animam meam.

Nec solùm ab aliis auxilium non habeo, sed nec fugâ me ipsum juvare possum: nec invenitur, qui sollicitus sit de vitâ meâ, ne pereat. *Periit fuga à Davide, quia fugere non poterat; à Christo, quia fugere volebat; ipse sibi, & Pater ei fugam interdixit.*

ψ. 7. Clamavi ad te Domine, dixi, tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Exclusus igitur ab omni humanâ ope, clamavi ad te, Domine, dixi, tu es spes mea in hac peregrinatione, & hæreditas mea in terrâ viventium. Sinit Deus amicos suos in terrâ peregrinationis affligi, ut
in

in patriâ gloriosius coronet. Hæc eadem Christus loquitur de corpore suo mystico, quod est Ecclesia; vel de proprio hoc sensu: Quia non est, qui requirat vitam meam corporalem, ne pereat; *clamavi ad te Domine Pater, dixi, tu es expectatio mea, ut non des Sanctum tuum videre corruptionem, sed ostendas illi vias vitæ: tu quoque facies, ut caro mea glorificata per resurrectionem, adipiscatur per ascensionem hæreditatem suam in supernâ Jerusalem, quæ est terra viventium.*

✿. 8. *Intende ad deprecationem meam, quia humiliatus sum nimis.*

✿. 9. *Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me.*

Duplici argumento petit à Deo liberationem, tum quia ipse nimium sit depressus, seu afflictus, cum solus lateret in speluncâ; tum quia inimici ejus sint exaltati, & adversum se innocentem viribus prævaluerint, cum hostis ejus Saul exercitum armatum duceret. Christus humiliatus fuit nimis, quia se ipsum humiliavit, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis; item nimis humiliatus

liatus, cum penderet inter latrones
cui jure convenit sedere super Cheru-
bim. Et inimici ejus veri confortati
erant valde, quando venit hora ipsorum,
& potestas data est tenebris, ut in ipsum
Solem justitiæ ad tempus prævalere vi-
derentur.

*Ps. 10. Educ de custodia animam meam
ad confitendum nomini tuo: me exspectant
justi, donec retribuas mihi.*

S. Chrysoft. dat hunc sensum: Educ
me de his afflictionibus, ut de hâc spe-
luncâ egressus, & liberè ubique discur-
rens, laudem nomen tuum: id enim ex-
spectant omnes justi, ut à tuâ providentiâ
tribuat mihi innocenti liberatio. At
fortè David altiori sensu optat educi de
mortali corpore, velut de custodiâ: illi
enim verè confitentur nomini Domini,
qui illuc ascendunt, ubi qui habitant,
in sæcula sæculorum laudant Dominum:
& exspectabant Prophetam justum ani-
mæ S. S. Patriarcharum in limbo, donec
requies tribueretur ei; & S. S. Angeli in
Cælo, donec æterna felicitas retribuere-
retur meritis ejus. Christus orat educi
de custodiâ corporis passibilis, & anima-
lis

lis, & induere per resurrectionem corpus impassibile, & spirituale; ut, qui laboraverat prædicando populis, deinceps requiescat laudando Patrem: omnes enim iusti, & qui mortui fuerant ab origine Mundi, & qui vivebant in carne, ut Apostoli, aliique fideles discipuli, expectabant maximo desiderio Christum resurgentem, & debitam retributione gloriæ exaltatum, quia ex plenitudine gloriæ ejus omnes accepturi erant, fideles vivi Spiritum S., mortui è Limbo transitum ad Regna Cælorum.

PSALMUS CXLII.

Titulus: *Psalmus David, quando eum filius suus persequabatur.*

Hebræus solum legit, Psalmus David; cetera verba, explicandi argumenti gratia, à Septuaginta addita esse, affirmat S. Hilarius.

Argumentum: David, persecutionem Absalonis, pœnam peccati sui esse agnoscens, peccata sua deplorat, & misericordiam à Deo postulat. Hinc enim Ecclesia Catholica hunc Psalmum inter septem pœnitentiales numerat, quia præscribit David exemplo